

To je sicer ostra postava, a prav pametna, da se nemški kraji obvarujejo nesrečne kuge; nam pa je tudi koristna, da Avstrijska goveda ostanejo doma.

Dokler Avstrija ne bo na to delala, da si pridobi dovelj goved doma, to je, v deželah našega cesarstva Avstrijsko-Ogerskega, in ne prepové vse vpeljave iz Bosne in drugih Turških ali Ruskih krajev, zmirom bodo grozno veliko škode trpeli po tej kugi.

Taka prepoved bi se pa tem lože brez skrbi, da bi ne imeli potrebnega govejega mesa dovelj, izpeljala, ko bi se prepovedalo, da ne bi se smela teleta brez konca in kraja klati. Telečje pečenke Angleži, na priliko, malo povžijejo, čeravno so bogat narod; njim je tudi očja pečenka in druga pečenka priljubljena. Tele zaleže le malo ustam, vol pa mnogim.

Kmetijski tabor v Zagoricah na Gorenskem.

Kmetijski tabor, ki ga je, kakor so „Novice“ že omenile, osnoval drage volje prof. Povše, naš rojak in učitelj kmetijstva v Gorici, in kateremu se je pridružil gosp. dr. Razlag, je bil našim Gorencem čisto nova stvar. Po minuli popoldanji službi Božji v nedeljo 20. dne t. m. se začnejo gospodarji zbirati v županovi hiši pri Daneju v Zagoricah. Hiša vsa je bila z venci in mlaji okinčana. Visoko nad streho vihrala je zastava z deželnimi barvami, ter kazala, kje da želi naš rojak svoje brate podučevati. Nepričakovano veliko ljudstva se zbere ter željno pričakuje poduka. Živahno se med seboj pomenkovajo; ko pa stopi dr. Razlag na oder ter pozdravi zbrano množico, vse omolkne in pazljivo posluša svoja učenika. Za dr. Razlagom prične gosp. prof. Povše svoj poduk o pravilnem ravnanji z gnojem in napravi gnojišča. Za njim je dr. Razlag govoril o čbeloreji in na to povzame zopet profesor Povše besedo o reji goveje živine. Z velikim veseljem je zbrana množica poslušala, in marsikdo je priki-moval z glavo, rekši svojemu sosedu, „saj je restako“. Celó imenitno gospó (baronico Cojzovo), ki sicer ne slovi za posebno domorodkinjo, sem šlihal obžalovati, da premalo ume jezik slovenski, da tedaj ni mogla vsega razumeti, kar sta gospoda predavala. Posebno prof. Povše je s svojim dobro umevnem glasom in marsiktero šaljivo opazko vedel ljudi do konca pazne ohraniti, tako, da je marsikteremu lepi čas prehitro minul. Zato je včinilo občno veselje, ko je profesor Povše zagotovil, da je pripravljen, dokler je še v Bledu, še tako očitno podučevanje napraviti. Upajmo, da lepi nauki brez sadu ne bodo ostali. Enega vsaj sem koj slišal, da hoče pravilno gnojišče napraviti, in drug, ki je že popred na to mislil, bil je v misli svoji potrjen. Je li še mogoče, od sl. kmetijske družbe dobiti podpore za gnojišča?*) Čast in hvala našim vrlim Gorencem, ki so z očitno radostjo poslušali poduke o boljem gospodarstvu, in čeravno je bila množica obila, vršilo se je vse v najlepšem redu od konca do kraja tako, da celó ces. komisarju se ni potrebno zdelo čuti nad redom in je šel po svojih potih. Tako ljudstvo bo li kdo surovo in brez srca imenoval? Tako psovati ga more le tak, kdor sam srca za ljudstvo nima, ampak le sebe pozna in sebe išče. Gorencem ima um in srce na pravem mestu; on pa tudi vé, kdo mu dobro želi. On premišlja dobro, predno se za kako reč odloči, potem se je pa tudi drži. Ko bi ljudstvo naše ne bilo tako stanovitno in bi ne vedelo razločiti, kaj mu je dobro za dušo in telo, davno že bi bilo zgubilo svojo

*) Nadjati se je, da sl. ministerstvo kmetijstva zopet dovoli državne subvencije, za ktere je družba kmetijska prosila.

vero in domoljubje, kajti slabih izgledov je dosti in zapeljivih liberaluhov tudi ne manjka — v najlepšem kraji naše domovine.

Znanstvene stvari.

Poročila o Matičinih zborih.

Poročilo o XXVIII. skupščini Matičinega odbora

17. julija 1873.

Gosp. dr. E. H. Costa prične sejo 4¼ ure popoldne, ko so se bili sešli naslednji odborniki: gospodje dr. J. Bleiweis, Fr. Kandrnl, A. Lésar, J. Marn, Pletersnik, dr. Poklukar, dr. Razlag, Fr. Sovan, Iv. Šolar, Iv. Tomšič, Vavrū, Vilhar, dr. Vončina in Mir. Žakelj, ter najprej naznani odboru, da je Matičin zastopnik pri Jungmanovi svečanosti bil matičar g. inženir Jan. Pribil, kteremu se je dalo poverjenilno pismo; vrh tega se je isti dan iz odbora odposlal tudi poseben telegraf. pozdrav; — potem objavi, da je g. E. Picot tajniku poslal mnogo francoskih knjig, da se razdelé med Slovence; odsek, ki se je kmalu potem sešel, je sklenil, te in druge knjige, ki po tej poti še dojdejo, večidel dati v dar bogoslovskim, gimnazijskim in realnim knjižnicam, da jih more brati mnogo dijakov tudi prihodnjih časov. Tako se je tudi letos zgodilo. Prošnji g. Marnovi, naj bi se v prihodnje obdarila tudi knjižnica Alojzijeviska, predsednik obljubi vstreči.

1. Zapisnik XXVII. odborove seje se potrdi.
2. Tajnik prof. Lésar o Matičnem delovanji od poslednje odborove skupščine poroča tako-le:

Od poslednje odborove skupščine so jako marljivo pristopali k Matici. Oglasilo se jih je 162, med temi sta med ustanovnike izmed letnikov z nevšteto jima dosedaj plačano letnino prestopivša gg. Drag. Žagar in Fr. Kastelec in še štirje novi ustanovniki, in sicer: g. dr. J. Gogola, gospica Fani Blaznik, g. Alojzij Domicelj in g. Jurij Česnik.

Moj nasvet se glasi: Naj sl. odbor vse naznanjene mu sprejme med Maticne ude. (Odbor odobri nasvet.)

Glavne knjige zadnja številka je danes 2710.

Pri dopolnilni volitvi novih odbornikov bode treba ozir imeti ne le na odbornika, ki je odmrli, blagi baron Anton Zojs, ampak tudi na g. Trstenjaka, ki se je odpovedal odborništvu. — Predsednik dr. Costa predlaga: naj g. Trstenjaku sl. odbor pismeno zahvalo izreče, ne le za njegovo marljivo delovanje v odboru, ampak tudi sploh za vso zlasti pisateljsko podporo. (Odbor soglasno pritrdi.)

Mnogo poverjenikov smo v teku tega časa spremeni-li, ne le Matici — kakor se nadjamo — ampak tudi poverjenikom in udom sploh na korist ali olajšatev. Zlasti dvoje tožbe so dohajale pisarnici v tem oziru. Eni so pritoževali se, da je poverjenišstvo preobširno, toraj posel prevelik in presilen, eni, da jim dela stroške, ki jim jih nihče ne povrne. Prvim se je posel zljajšal tako, da se je postavilo več poverjenikov, na priliko, za Radoliško in Mariborsko dekanijo po štirje. Ozir drugih se je odpisovalo, da si poverjenik, če mu nekteri društveniki ne povrnejo stroškov, sme sam plačati stroške iz Maticnih doneskov. Društvenikom in društvu je gotovo na korist in olajšavo pri delu, ako ima marljive poverjenike na ugodnih krajih; zato nam vstreže vsak dober svet ali pa ponudba, naj pride od koder koli.

Matičarji za 1872. in 1873. leta dobé „Letopis“, ki ima tudi na naslovu te dve številki, slej se mu tiska 16. pōla.